

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS CENTRINIS BANKAS

EUROPOS CENTRINIO BANKO NUOMONĖ

2017 m. kovo 8 d.

dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl neužtikrintų skolos priemonių eiliškumo nemokumo atveju

(CON/2017/6)

(2017/C 132/01)

Ižanga ir teisinis pagrindas

2017 m. sausio 3 d. ir 2017 m. vasario 17 d. Europos Centrinis Bankas gavo prašymus atitinkamai iš Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Parlamento pateikti nuomonę dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl neužtikrintų skolos priemonių eiliškumo nemokumo atveju⁽¹⁾ (toliau – pasiūlyta direktyva).

ECB kompetencija teikti nuomonę yra grindžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 127 straipsnio 4 dalimi ir 282 straipsnio 5 dalimi, nes pasiūlytoje direktyvoje yra nuostatų, darančių įtaką pagrindiniam Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) uždaviniui įgyvendinti Sąjungos pinigų politiką pagal Sutarties 127 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, ECBS prisidėjimui prie kompetentingų institucijų sklandaus politikos, susijusios su finansų sistemos stabilumu, vykdymo, kaip nurodyta Sutarties 127 straipsnio 5 dalyje, ir ECB uždaviniams, susijusiems su rizikos ribojimu pagrįsta kredito įstaigų priežiūra, kaip nurodyta Sutarties 127 straipsnio 6 dalyje. Vadovaudamasi Europos Centrinio Banko darbo reglamento 17 straipsnio 5 dalies pirmuoju sakiniu, Valdančioji taryba priėmė šią nuomonę.

1. Bendros pastabos

- 1.1. ECB pritaria pasiūlytai direktyvai, kurioje įtvirtinami Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES⁽²⁾ daliniai pakeitimai, susiję su Sąjungos kredito įstaigų, taip pat kai kurių kitų įstaigų išleistų skolos priemonių turėtojų eiliškumu nemokumo atveju ir kuri yra platesnės Sąjungos finansinių paslaugų sritys teisės aktų peržiūros pasiūlymų dalis⁽³⁾. Direktyvos 2014/59/ES 108 straipsnio daliniais pakeitimais siekiama sustiprinti Direktyvoje 2014/59/ES numatytos gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės įgyvendinimą ir palengvinti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išpareigojimų reikalavimo (angl. *minimum requirement for own funds and eligible liabilities*, MREL), taip pat būsimos nuostolių padengimo pajėgumo (angl. *Total Loss-absorbing Capacity*, TLAC) reikalavimo, susijusių su kredito įstaigų ir investicinių įmonių nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumu, taikymą⁽⁴⁾. Šie daliniai pakeitimai yra papildoma priemonė kredito įstaigoms ir kai kurioms kitoms įstaigoms laikantis būsimų TLAC ir MREL reikalavimų ir siekiant pagerinti jų pertvarkymo galimybes, nesuvaržant jų finansavimo strategijų. Ši reforma turi būti įvykdyta kaip galima greičiau, siekiant padėti kredito įstaigoms, šioms ruošiantis laikytis naujų reikalavimų, ypač kai tokios įstaigos susiduria su nuostolių padengiančių išpareigojimų būtino lygio sukaupto trūkumu (kai reikalaujama subordinacijos), taip pat atsižvelgiant į galimas kliūtis, kylančias rinkų pajėgumui greitai padengti didelius kiekius naujų emisijų.

⁽¹⁾ COM(2016) 853 galutinis.

⁽²⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

⁽³⁾ Taryba kreipėsi į ECB pateikti nuomonę ir dėl platesnio Komisijos pasiūlytų teisės aktų rinkinio, ir ECB nuomonėje dėl tų pasiūlymų gali būti įtvirtinta papildomų pastebėjimų, susijusių su šios nuomonės dalyku, ypač dėl pasiūlymų dėl tinkamų išpareigojimų priemonių.

⁽⁴⁾ Žr. Finansinio stabilumo tarybos (FST) Pasaulinių sisteminės svarbos bankų (angl. G-SIB) nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumo principus („Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution“): Bendro nuostolių padengimo pajėgumo (angl. *Total Loss-Absorbing Capacity*, TLAC) sąlygų dokumentas“, 2015 m. lapkričio 9 d., paskelbta FST interneto svetainėje www.fsb.org.

- 1.2. ECB visiškai sutinka su Komisijos nuomone, kad nustatyti suderintas taisykles vidaus rinkoje dėl tam tikriems bankų kreditoriams taikomų sąlygų nemokumo ir pertvarkymo atveju yra būtina, siekiant sumažinti nacionalinių taisyklių dėl bankų nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumo skirtumus, kurie galėtų iškreipti konkurenciją vidaus rinkoje. ECB atkreipia dėmesį, kad šios srities suderinimas yra ypatingai svarbus siekiant užtikrinti finansinį stabilumą, taip pat skatinti veiksmingus ir efektyvius pertvarkymo veiksmus, įskaitant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal Direktyvą 2014/59/ES įgyvendinimą tarpvalstybinio mastu, ir sumažinti netikrumą emitentams ir investuotojams.
- 1.3. ECB pakartoja savo poziciją ⁽¹⁾, kad bendra kreditorių hierarchijos sistema Sąjungoje, įskaitant skolos priemonių ir kitų panašių finansinių priemonių subordinaciją bankų pertvarkymo ir (arba) nemokumo procedūrose, gali padėti integruoti Sąjungos finansinių paslaugų rinkas ir padėti ECB vykdyti uždavinius, susijusius tiek su pinigų politika, tiek ir su priežiūra Bendrame priežiūros mechanizme.
- 1.4. ECB mano, kad pasiūlytoje direktyvoje numatytas tik dalinis suderinimas ir kad būtų naudingos papildomos reformos, siekiant didesnio kreditorių reikalavimų hierarchijos bankų nemokumo atveju suderinimo. Konkrečiai Sąjungos teisės aktuose turėtų būti įtvirtinta bendra indėlininkų pirmenybės taisyklė, pagrįsta kelių lygių metodu. Tai sustiprintų pertvarkymo galimybes, patikslinant kreditorių hierarchiją ir palengvinant nuostolių paskirstymą neužtikrintoms banko skolos priemonėms pirmiau už tam tikrus veiklos išpareigojimus, tuo pačiu sumažinant susirūpinimą dėl principo, kad nei vieno kreditoriaus padėtis nebūtų blogesnė nei taikant įprastines nemokumo procedūras ⁽²⁾.

2. Konkrečios pastabos

2.1. Nauja turto klasė – nepirmenybinės pirmeilės skolos priemonės

ECB pritaria pasiūlytos direktyvos siūlymui sukurti naują turto klasę – nepirmenybinės pirmeilės skolos priemones, kurios nemokumo atveju būtų mažesnio prioriteto nei paprastos pirmeilės neužtikrintos skolos priemonės. Šis mažesnis prioritetas yra nustatytas teisės aktais, kurie pripažįsta sutartinius subordinacijos susitarimus, numatytus atitinkamose tokių nepirmenybinių pirmėlių skolos priemonių emisijos sutartinėse sąlygose.

- 2.1.1. Dėl reikalavimo, kad nepirmenybinių pirmėlių skolos priemonių, kaip naujos turto klasės, pradinis terminas privalo būti vieneri metai, ECB laikosi nuomonės, kad kredito įstaigoms ⁽³⁾ ir kai kurioms kitoms įstaigoms turėtų būti leidžiama išleisti nepirmenybinės pirmeilės skolos priemones, kurių pradinis terminas yra ilgesnis arba trumpesnis nei vieneri metai. Nors nepirmenybinės pirmeilės skolos priemonės, kurių pradinis arba likutinis terminas yra trumpesnis nei vieneri metai, nebūtų laikomos tinkamomis atitikimo MREL ar TLAC reikalavimams kontekste, tokios priemonės vis dėlto galėtų būti gelbėjamos privačiomis lėšomis, taip padidinant įstaigos nuostolių padengimo pajėgumus. ECB pažymi, kad išleidžiant nepirmenybinės pirmeilės skolos priemones, kurių pradinis terminas yra ilgesnis nei vieneri metai, teigiamai prailginamas vidutinis šios turto klasės terminas, taip prisidedant prie įstaigų pertvarkymo galimybių gerinimo.
- 2.1.2. Dėl reikalavimo, kad nepirmenybinės pirmeilės skolos priemonės, kaip nauja turto klasė, neturėtų išvestinių finansinių priemonių savybių, vertėtų apsvarstyti, ar šiuo tikslu šiame etape būtų naudinga patikslinti, kas laikytina išvestinių finansinių priemonių savybėmis, galimai plėtojant techninius reguliavimo standartus.
- 2.1.3. ECB supranta, kad pasiūlyta struktūra, pagal kurią teisės aktais nustatyta subordinacija pripažins sutartinę subordinaciją pagal nepirmenybinių pirmėlių skolos priemonių, kaip naujos turto klasės, sąlygas, neužkirs kelio valstybėms narėms išlaikyti teisės aktais nustatytą subordinacijos režimą ⁽⁴⁾. Pasiūlyta direktyva numato, kad nepirmenybinėms pirmėilėms skolos priemonėms bus suteikiamas mažesnis prioritetas nei paprastiesiems neužtikrintiems reikalavimams, atsirandantiems dėl skolos priemonių, kurių prioritetas yra didžiausias iš visų skolos priemonių pagal įprastines nemokumo procedūras reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus. Tačiau šis požiūris gali būti nelengvai priimtas valstybėse narėse, kuriose pirmėlių neužtikrintų skolos priemonių subordinacija jau buvo

⁽¹⁾ Žr., pavyzdžiui, Nuomonės CON/2016/28, CON/2016/7 ir CON/2015/31. Visas ECB nuomones galima rasti ECB interneto svetainėje www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Žr. Nuomonės CON/2016/28 3.1.2 dalį ir Nuomonės CON/2015/35 3.7.1 dalį.

⁽³⁾ Pažymėtina, kad nepirmenybinės pirmeilės skolos priemonės taip pat gali išleisti patronuojamoji įmonė vidaus MREL forma „vieno langelio“ strategijos (angl. *a single point of entry strategy*) tikslu ir tokios priemonės taip pat turėtų būti prieinamos nuostoliams padengti laikotarpiu iki pertvarkymo, kai patronuojamoji įmonė kaip išleidžianti įstaiga nėra pertvarkoma.

⁽⁴⁾ Apie diskusijas dėl nacionalinių nemokumo sistemų, kuriose numatyta teisės aktais nustatyta pirmėlių neužtikrintų skolos priemonių subordinacija, žr. Nuomonės CON/2016/28 ir CON/2015/31.

nustatyta teisės aktų lygiu nacionalinėje teisėje⁽¹⁾, ir kuriose tokioms priemonėms šiuo metu suteikiamas mažiau prioritetas tarp pirmaeilių išpareigojimų. Šių jurisdikcijų atžvilgiu būtų naudinga, jei pasiūlyta direktyva galėtų patikslinti, kad nepirmenybinėms pirmaeilėms skolos priemonėms suteikiamas toks pats prioritetas (*pari passu*) kaip ir neužtikrintoms pirmaeilėms skolos priemonėms, kurioms jau yra taikoma įstatymais nustatyta subordinacija. Kreditorių reikalavimų hierarchijoje gali nebereikėti tolimesnės diferenciacijos tarp skirtingo prioriteto nepirmenybinių pirmaeilių skolos priemonių. Valstybėse narėse, kuriose teisės aktais nustatyta subordinacija jau buvo įgyvendinta, kredito įstaigos galėtų naudoti turimas pirmaeilių skolos priemonių atsargas nuostoliams padengti, nesant skubios būtinybės išleisti naujas nepirmenybines pirmaeilės skolos priemones. Siekiant labiau suderinti būdus, kuriais būtų pasiekta neužtikrintų pirmaeilių skolos priemonių subordinacija kreditorių reikalavimų hierarchijoje, ir siekiant skatinti tokių skolos priemonių bendros rinkos sukūrimą, pasiūlytoje direktyvoje būtų naudinga įtvirtinti nuostatą, numatančią, kad, pasibaigus dabartinių skolos priemonių, kurioms taikoma teisės aktais nustatyta subordinacija, terminui, nauja pirmaeilių skolos priemonių, kurias ketinama laikyti subordinuotomis, emisija turėtų būti suderinta, kai tai tinkama (pvz., jos neturi išvestinių finansinių priemonių savybių), su nepirmenybinėmis pirmaeilėms skolos priemonėms nustatytu režimu.

2.1.4. Dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 575/2013⁽²⁾ ir Direktyvoje 2014/59/ES nustatytų subordinacijos reikalavimų turėtų būti patikslinta, kad greta nepirmenybinių pirmaeilių skolos priemonių, kaip naujos turto klasės, pirmaeilės skolos priemonės, kurioms taikoma teisės aktais nustatyta subordinacija arba struktūrinė subordinacija, ir toliau bus laikomos tinkamomis, jei laikomasi tinkamoms išpareigojimų priemonėms taikytinų kriterijų.

2.2. *Pereinamojo laikotarpio tvarka*

ECB atkreipia dėmesį, kad reikia aiškumo dėl pereinamojo laikotarpio tvarkos, taikomos pirmaeilėms neužtikrintoms skolos priemonėms, kurios tebėra neįvykdytos tuo metu, kai įsigalioja nauja tvarka, įskaitant jei, reikalinga, tęstinumo režimą (žr. 2.1.3 dalį). Toks aiškumas yra būtinas siekiant pereinamuoju laikotarpiu užtikrinti teisinį tikrumą investuotojams ir emitentams. ECB supranta, kad dabartiniai nacionalinės teisės aktai bus toliau taikomi skolos priemonėms, kurios jau buvo neįvykdytos prieš pasiūlytos direktyvos taikymo datą. Be to, ECB mano, kad gali kilti netikrumas dėl taikytino teisinio režimo naujoms emisijoms tarpiniu laikotarpiu tarp pasiūlytos direktyvos taikymo datos ir datos, kai naujas režimas įgyvendinamas nacionalinės nemokumo teisės aktuose. Konkrečiai, reikėtų iš naujo persvarstyti datą nacionalinės teisės aktų taikymui, kadangi ši data numatyta gerokai ankstesnė, nei pasiūlytos direktyvos taikymo data. Reikėtų deramai atsižvelgti į tai, kad gali būti reikalingas papildomas laikas tam, kad įsigaliojusių nacionalinės nemokumo teisės aktų pakeitimai po pasiūlytos direktyvos įgyvendinimo.

2.3. *Bendra indėlininkų pirmenybė*

2.3.1. ECB mano, kad Sąjungoje vertėtų įvesti bendrą indėlininkų pirmenybę, paremtą kelių lygių metodu⁽³⁾. Tai papildytų pasiūlytoje direktyvoje įtvirtintus pasiūlymus. Paprastai pagal bendrą indėlininkų pirmenybės taisyklę visiems indėlininkų reikalavimams suteikiamas didesnis prioritetas nei paprastiems neužtikrintiems nepirmenybiniam kreditorių reikalavimams, tuo tarpu pagal kelių lygių metodu pagrįstą indėlininkų pirmenybės režimą apdrausti (arba garantuojami) indėliai turi didesnę pirmenybę nei tinkami indėliai, tačiau neapdraustiems indėliams vis dėlto suteikiamas didesnis prioritetas nei kitiems pirmaeilėms išpareigojimams⁽⁴⁾. Verta paminėti, kad valstybėms narėms nedraudžiama pagal Direktyvą 2014/59/ES nacionalinės teisės aktuose nustatyti bendrosios indėlininkų pirmenybės taisyklių⁽⁵⁾ ir neseniai keletas valstybių narių tai padarė⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Šiame kontekste teisės aktais nustatyta subordinacija - tai emitentui taikytina teisine sistema pagrįsta subordinacija, kai neužtikrintoms skolos priemonėms netaikoma skolos priemonės dokumentuose nustatyta, t. y. sutartinė subordinacija.

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽³⁾ Žr. Nuomonės CON/2016/28 3.1.2 dalį ir Nuomonės CON/2015/35 3.7.1 dalį. Taip pat žr. dokumentą „Klausimai ir atsakymai“, parengtą po ECB Pirmininko įžanginio žodžio 2013 m. balandžio 4 d. ECB spaudos konferencijoje, paskelbta ECB interneto svetainėje www.ecb.europa.eu.

⁽⁴⁾ Žr. Tarptautinės indėlių draudikų asociacijos Veiksmingų indėlių draudimo sistemų pagrindinius principus („Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems“), 2014 m. lapkričio mėn., p. 8. Pavyzdžiui, bendra (nacionalinė) indėlininkų pirmenybė buvo nustatyta JAV teisės aktuose nuo 1993 m., kai bankrutavusios apdraustos indėlių įstaigos likvidavimo metu įstatymas pirmenybę teikia visiems įstaigos nacionaliniams indėlių išpareigojimams prieš bet kurio kitus įstaigos bendruosius ar pirmenybinius išpareigojimus. Žr. JAV kodekso 12 antraštinės dalies 16 skyriaus 1821 straipsnio d punkto 11 dalies A papunktį ir 1813 straipsnio l dalies 5 punkto A papunktį.

⁽⁵⁾ Žr. Nuomonės CON/2016/28 3.1.3 dalį.

⁽⁶⁾ Žr. Italijos bankų įstatymo 91 straipsnį (1993 m. rugsėjo 1 d. Įstatyminis dekretas Nr. 385); Slovėnijos įstatymo dėl bankų pertvarkymo ir likvidavimo 207 straipsnį (OL Nr. 44/2016) ir Graikijos bankų įstatymo 145A straipsnį (Įstatymas 4261/2014).

- 2.3.2. ECB pastebi, kad prioriteto suteikimas visiems indėliams tikėtinai sustiprins gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės įgyvendinimą pertvarkymo procese, kadangi pertvarkymo institucija galės gelbėti privačiomis lėšomis kitas pirmąsias neužtikrintas banko skolos priemones anksčiau už indėlius, tuo pačiu sumažinant kompensavimo reikalavimų riziką pagal principą, kad nė vieno kreditoriaus padėtis nėra blogesnė. Tokių pirmųjų neužtikrintų banko skolos priemonių gelbėjimas privačiomis lėšomis vertinamas kaip keliantis mažesnę plitimo riziką, nei tai būtų veiklos išpareigojimų, pavyzdžiui, indėlių, atveju. Todėl tikėtina, kad bendra indėlininkų pirmenybė padarytų pirmųjų neužtikrintų banko skolos priemonių gelbėjimą privačiomis lėšomis veiksmingesnį ir patikimesnį, taip sustiprinant pertvarkymo veiksmus ir sumažinant būtinybę kreiptis į pertvarkymo fondą⁽¹⁾.
- 2.3.3. Greta to, kad bus sustiprintos pertvarkymo galimybės, bendros indėlininkų pirmenybės, pagrįstos kelių lygių metodu, nustatymas Sąjungoje skatintų didesnę kreditorių reikalavimų hierarchijos bankų nemokumo atveju suderinimą Sąjungoje⁽²⁾.
- 2.3.4. Pagal dabartinį režimą, įtvirtintą Direktyvoje 2014/59/ES, valstybės narės turi užtikrinti, kad pagal nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius įprastines nemokumo procedūras, didesnis prioritetas tarp neužtikrintų reikalavimų būtų suteikiamas indėliams iki 100 000 EUR draudimo lygio (apdraustieji indėliai), kuriuos garantuoja indėlių garantijų sistema (IGS)⁽³⁾. Antri pagal eiliškumą yra indėliai, viršijantys 100 000 EUR draudimo lygį, kuriuos turi fiziniai asmenys arba labai mažos, mažosios ar vidutinės įmonės⁽⁴⁾. Dideliems įmonių indėliams suteikiamas mažesnis prioritetas, dažniausiai toks pats (*pari passu*) kaip ir kitiems kredito įstaigos paprastais neužtikrintiems kreditorių reikalavimams pagal nacionalinės teisės aktus. ECB supranta, kad kitų pirmenybinių reikalavimų, pavyzdžiui, mokesčių ir darbuotojų darbo užmokesčio reikalavimų, eiliškumą nustato taikytinos nacionalinės teisės aktai. Bendra indėlininkų pirmenybė, pagrįsta kelių lygių metodu, galėtų būti pasiekta Direktyvos 2014/59/ES 108 straipsnyje įvedus trečią prioritetingą eilę kitiems indėliams, kaip antai dideliems įmonių indėliams, kredito įstaigų, kolektyvinio investavimo subjektų, pensijų fondų ir pan. indėliams, kuriems būtų suteikiamas mažesnis prioritetas nei didesnę prioriteta turintiems apdraustiems indėliams ir tam tikriems reikalavimams atitinkantiems indėliams, bet didesnis prioritetas nei kitiems pirmajam išpareigojimams⁽⁵⁾.

2.4. 2 lygio priemonių vertinimas

Nepaisant patobulinimo, kurio siekiama pasiūlyta direktyva, dabartinis susiskaidymas tarp nacionalinių nemokumo režimų ir toliau gali kelti iššūkių. Tai ypač pasakytina apie 2 lygio priemonių ir kitų subordinuotųjų išpareigojimų vertinimą nemokumo ir pertvarkymo atveju. Pagal kai kuriuos nacionalinius nemokumo režimus 2 lygio priemonėms ir kitiems subordinuotiems išpareigojimams suteikiamas nevienodas prioritetas nemokumo atveju, tuo tarpu kitose jurisdikcijose 2 lygio priemonėms suteikiamas toks pats (*pari passu*) prioritetas kaip ir kitiems subordinuotiems išpareigojimams. Tai gali sukelti sunkumų pertvarkymo institucijoms įgyvendinant gelbėjimo privačiomis lėšomis įgaliojimus, kaip antai nurašymo ir konvertavimo įgaliojimus, pagal Direktyvą 2014/59/ES, kadangi 2 lygio priemonės turi būti gelbėjamos privačiomis lėšomis pirmiau už subordinuotąsias skolas, kai pastarosios nėra papildomas 1 lygio ar 2 lygio kapitalas⁽⁶⁾. Šioje srityje turėtų būti siekiama didesnio suderinimo, pavyzdžiui, reikalaujant, kad nacionaliniai nemokumo režimai būtų suvienodinti taip, kad 2 lygio priemonės būtų vertinamos skirtingai ir joms būtų suteikiamas mažesnis prioritetas nei kitiems subordinuotiems išpareigojimams. Kita sritis, kurią reikėtų toliau apvarstyti, yra grupės tarpusavio išpareigojimų eiliškumas kreditorių reikalavimų hierarchijoje bankų nemokumo atveju.

2.5. Poveikis skolos priemonių tinkamumui būti įkaitu Eurosistemos kredito operacijoms

ECB pastebi galimą poveikį, kurį gali turėti pirmųjų skolos priemonių subordinacija kitų to paties emitento skolos priemonių atžvilgiu, kiek tai susiję su pirmųjų tinkamumu būti įkaitu Eurosistemos kredito operacijoms.

⁽¹⁾ Žr. Nuomonės CON/2016/28 3.1.2 dalį ir Nuomonės CON/2015/35 3.7.1 dalį.

⁽²⁾ Žr. Nuomonės CON/2015/35 3.7.3 dalį.

⁽³⁾ Pažymėtina, kad IGS suteikiama toks pats prioritetas, kai jos subrogacijos tvarka perima indėlininkų teises ir pareigas po to, kai išmokami apdrausti indėliai.

⁽⁴⁾ Toks pats prioritetas suteikiamas taip pat indėliams, kurie galėtų būti padengiami pagal IGS, jeigu jie nebūtų buvę laikomi Sąjungos kredito įstaigų filialuose, esančiuose jurisdikcijoje, kuri nėra Sąjungos arba Europos ekonominės erdvės valstybė narė.

⁽⁵⁾ Kai kurios mažesnės kredito įstaigos, laikydamosi MREL reikalavimo, didžiąja dalimi naudoja didelius indėlius (t. y. indėlius, didesnius kaip 100 000 EUR, kuriuos laiko ne fiziniai asmenys, labai mažos, mažosios ar vidutinės įmonės), kurių likutinis terminas yra ne trumpesnis kaip vieneri metai, jeigu pertvarkymo institucija nėra nustačiusi subordinacijos reikalavimo. ECB pažymi, kad Komisija siūlo iš dalies pakeisti Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 4 dalies f punktą ir Direktyvoje 2014/59/ES įrašyti naują 45b straipsnį (kurie siejasi su naujais Reglamento (ES) Nr. 575/2013 72a ir 72b straipsniais), ir šie siūlomai daliniai pakeitimai netrukdo laikantis MREL reikalavimo naudoti didelių indėlių, kurių likutinis terminas yra ne trumpesnis kaip vieneri metai, taip pat, kaip ir pagal dabartinį režimą.

⁽⁶⁾ Žr. Direktyvos 2014/59/ES 48 straipsnio 1 dalį.

Europos Centrinio Banko gairės (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ nustato bendrą sistemą, taikomą Eurosistemoje turtui, kuris gali būti pateiktas kaip tinkamas įkaitas tokioms operacijoms. Kad būtų laikomas tinkamu įkaitu, antrinę rinką turintis turtas privalo būti skolos priemonės, atitinkančios Gairėse (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) nustatytus tinkamumo kriterijus. Remiantis Gairių 64 straipsniu, „tinkamos skolos priemonės nesuteikia teisės į pagrindinę sumą ir (arba) palūkanas, kurios yra antraeilės pagal kitų to paties emitento skolos priemonių savininkų teises“ ⁽²⁾.

2.6. *Techninės pastabos ir redagavimo pasiūlymai*

Kai ECB rekomenduoja iš dalies keisti pasiūlytą direktyvą, konkretūs redagavimo pasiūlymai kartu su aiškinamuoju tekstu pateikiami atskirame techniniame darbo dokumente. Techninis darbo dokumentas anglų kalba paskelbtas ECB interneto svetainėje.

Priimta Frankfurte prie Maino 2017 m. kovo 8 d.

ECB Pirmininkas

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 19 d. Europos Centrinio Banko gairės (ES) 2015/510 dėl Eurosistemos pinigų politikos sistemos įgyvendinimo (ECB/2014/60) (OL L 91, 2015 4 2, p. 3).

⁽²⁾ Žr. Konkrečiai Nuomonės CON/2016/7 3.3 dalį.